

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

A6-0249/2008

10.6.2008

POROČILO

o določenih vprašanjih glede zavarovanja avtomobilske odgovornosti
(2007/2258(INI))

Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

Poročevalec: Nickolay Mladenov

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	8
MNENJE ODBORA ZA PRAVNE ZADEVE.....	10
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	13

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o določenih vprašanjih glede zavarovanja avtomobilske odgovornosti (2007/2258(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju končnega poročila Komisije o določenih vprašanjih glede zavarovanja avtomobilske odgovornosti (KOM(2007)0207) ("poročilo Komisije"),
 - ob upoštevanju Direktive 2000/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju avtomobilske odgovornosti, ki spreminja Direktivi Sveta 73/239/EGS in 88/357/EGS (četrti direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti)¹,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter mnenja Odbora za pravne zadeve (A6-0249/2008),
- A. ker se je število ljudi in prevoznih sredstev, ki potujejo čez nacionalne meje v poslovne in zasebne namene, zaradi prostega pretoka ljudi v Evropi zlasti v zvezi z nedavnima širitvama in ustrezno razširitvijo schengenske skupine, znatno povečalo v zelo kratkem obdobju,
- B. ker je zaradi prednostne naloge varovanja žrtev nesreč potrebna jasna, natančna in učinkovita zakonodaja v zvezi z avtomobilskim zavarovanjem na ravni EU,
- C. ker je bila s četrto direktivo o zavarovanju avtomobilske odgovornosti Komisija pozvana, naj Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o izvajanju in učinkovitosti nacionalnih sankcij, uvedenih v zvezi s postopkom utemeljene ponudbe/odgovora, in o njihovi enakovrednosti, ter da po potrebi pripravi predloge,
- D. ker obravnava poročilo Komisije določbe v zvezi z nacionalnimi sankcijami, učinkovitostjo mehanizmov pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov in obstoječo razpoložljivost prostovoljnega zavarovanja stroškov postopka, ki ga lahko dodatno sklenejo morebitni oškodovanci v prometnih nesrečah,
- E. ker ureja člen 4(6) četrte direktive o zavarovanju avtomobilske odgovornosti postopek utemeljene ponudbe, pri čemer imajo oškodovanci v avtomobilskih nesrečah v tujini pravico do uveljavitve odškodnine prek zavarovateljevega pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov, ki je določen v državi, kjer ima oškodovanec stalno prebivališče,
- F. ker mora oškodovanec od zavarovatelja v treh mesecih prejeti utemeljen odgovor, pri čemer so v nasprotnem primeru predvidene sankcije,

¹ UL L 181, 20.7.2000, str. 65. Direktiva, kakor je bila spremenjena z direktivo 2005/14/ES (UL L 149, 11.6.2005, str. 14).

- G. ker je treba delovanje teh določb še vedno pojasniti,
- H. ker mora Komisija pri izvajanju politik EU v celoti upoštevati širitev, zlasti sorazmerno visoke stroške zavarovanja avtomobilske odgovornosti v novih državah članicah,
- I. ker se v državah članicah izvajajo različne določbe o sankcijah v zvezi s postopkom utemeljene ponudbe/odgovora,
- J. ker so posvetovanja z nacionalnimi organi, vključno s temi organi v novih državah članicah potrdila, da so sedanje določbe o sankcijah, kjer obstajajo, ustrezne in da je njihovo izvajanje učinkovito v celotni EU,
- K. ker nekatere države članice ne predvidevajo posebnih sankcij in se zanašajo izključno na dolžnost zavarovalcev, da plačujejo predpisane obresti na znesek odškodnine, če se utemeljena ponudba/odgovor ne opravi v roku treh mesecev,
- L. ker je sistem pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov dobro znan v večini držav članic,
- M. ker je posvetovanje, ki ga je izvedla Komisija, da bi ocenila osveščenost državljanov o sistemu pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov, vključevalo le države članice in zavarovalni sektor, ne da bi primerno vključevalo državljanov in potrošniške organizacije, namreč tiste, ki jim je najbolj pomembno, da sistem pravilno deluje;
- N. ker je zavarovanje stroškov postopka za pravne stroške, ki jih krije oškodovanec iz prometne nesreče, na voljo v večini držav članic,
- O. ker je več kot 90 % vseh primerov urejenih v izvensodnih poravnava in so stroški postopka v večini držav članic povrnjeni,
- P. ker so poleg tega zavarovalci za stroške postopka zagotavljali kritje vseh vrst primerov v tujini že v preteklosti in zato ustanovili lastne oddelke za odškodninske zahteve iz tujine in spodbujanje hitrih obravnav,
- Q. ker o vprašanju, ali morajo biti taki utemeljeni stroški postopka kriti z zavarovanjem avtomobilske odgovornosti v vseh državah članicah, še vedno poteka razprava,
- R. ker kritje stroškov postopka v vseh državah članicah z zavarovanjem avtomobilske odgovornosti pripomore k boljšemu varovanju evropskih potrošnikov in povečuje njihovo zaupanje,
- S. ker se zavarovalni trgi v novih državah članicah stalno razvijajo, ker je v številnih državah članicah zavarovanje stroškov postopka na trgu relativno novo in ga je treba zato spodbujati, saj je javnost o tem obveščena sorazmerno slabo,
- T. ker mora biti potrošnikovo zaupanje v zavarovanje avtomobilske odgovornosti, zlasti kadar so zahtevana pravna sredstva, zaradi obveznega kritja stroškov postopka večje, saj so potrošniki v več državah članicah previdni v zvezi z visokimi pravnimi stroški, ki bi bili kriti z obveznim zavarovanjem,

- U. ker bi bilo sodstvo zaradi obveznega zavarovanja stroškov postopka še bolj obremenjeno, primeri pa bi bili bolj zapleteni, pri čemer bi bilo zato verjetno tudi več zamud v zvezi z reševanjem sporov ter večji delež neupravičenih odškodninskih zahtevkov,
- V. ker imata zavarovanje avtomobilske odgovornosti in zavarovanje stroškov postopka različne cilje ter različne naloge, in sicer da zavarovanje avtomobilske odgovornosti omogoča kritje stroškov vseh odškodninskih zahtevkov potrošnikov zoper njega v prometni nesreči in da zavarovanje stroškov postopka krije vse pravne stroške vložitve zahtevka zoper tretjo stranko v prometni nesreči,
- W. ker so javne kampanje nacionalnih organov, zavarovalnega sektorja in potrošniških organizacij pomembne za razvoj nacionalnih trgov,
1. pozdravlja poročilo Komisije in poudarja pomembnost vključevanja vseh zainteresiranih strani v celoti in učinkovito, zlasti potrošnikov, v proces posvetovanja v zvezi z oblikovanjem politik EU na tem področju;
 2. zato poziva k sistematičnemu vključevanju potrošniških organizacij, ki zastopajo zlasti oškodovance, v proces ocenjevanja učinkovitosti vzpostavljenih sistemov v državah članicah;
 3. pozdravlja naknadno vrednotenje zakonodajnih ukrepov, s čimer se zagotovi, da pravila delujejo, kot je bilo predvideno, in da se poudarijo kakršne koli nepredvidene neustrezne uporabe;
 4. poudarja pomembnost večjega potrošnikovega zaupanja v politiko avtomobilskega zavarovanja v zvezi s potovanjem z motornimi vozili čez meje znotraj EU zlasti za voznike iz starih držav članic, ki potujejo v nove države članice, in obratno;
 5. meni, da spodbujanje obstoječih pravnih in tržno usmerjenih rešitev, ki varujejo potrošnika, krepi potrošnikovo zaupanje v avtomobilsko zavarovanje;
 6. meni, da so države članice odgovorne tudi za dobro delovanje svojih nacionalnih sistemov za zavarovanje glede na novo zakonodajo EU v zvezi s postopkom utemeljene ponudbe/odgovora in stroški postopka, ki jih krije oškodovanec;
 7. poziva Komisijo, naj nadaljuje z natančnim spremljanjem učinkovitosti delovanja tržnih mehanizmov in o tem redno poroča Parlamentu;
 8. meni, da sama zahteva, da zavarovalec v primeru zamude plača predpisane obresti, ni kaznovalni instrument, in da mora zato Komisija glede tega izvajati večji nadzor in sprejeti ustrezne ukrepe, da zagotovi nemoteno delovanje trgov in učinkovito varstvo potrošnikov v vseh državah članicah;
 9. poudarja, da se morajo delovni odnosi med Komisijo, nacionalnimi organi, zavarovalništvom in potrošniki okrepiti za zagotovitev stalnih določb z natančnimi podatki o izboljšanju vzpostavljenega sistema;
 10. meni, da je treba načelo subsidiarnosti v skladu s splošno veljavnim pristopom EU v

zvezi s sankcijami podpreti ter da ni potrebno usklajevati nacionalnih določb o sankcijah;

11. meni, da so nacionalni regulativni organi primernejši za zagotavljanje največje možne stopnje varstva potrošnikov na svojih nacionalnih trgih;
12. zato priporoča, da se določitev sankcij v skladu s postopkom utemeljene ponudbe/odgovora prepusti presoji držav članic, pri čemer se jim prepusti tudi izbira, katere vrste in stopnje določb so primerne;
13. poziva države članice, naj zagotovijo učinkovitost predvidenih sankcij, ki se izvršijo v primeru neupoštevanja trimesečnega roka za predložitev utemeljenega odgovora na odškodninski zahtevek ali utemeljene ponudbe za odškodnino;
14. meni, da je treba pred nalaganjem sankcij pozorno preučiti vzroke zaradi katerih zavarovalnice ne upoštevajo pravil, zlasti ob upoštevanju dejavnikov, ki niso odvisni od zavarovalnic samih; upa, da bo Komisija še naprej spremljala nacionalne trge in nudila svoj prispevek tistim nacionalnim organom, ki njeno pomoč potrebujejo;
15. ponovno poudarja pomembnost večjega zaupanja državljanov v delovanje sistema pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov, ki se doseže z javnimi kampanjami in ostalimi ustreznimi ukrepi;
16. poziva države članice in Komisijo, naj okrepijo zaupanje potrošnikov s spodbujanjem primernih ukrepov za večjo ozaveščenost in izkoriščanje informacijskih centrov za nacionalno zavarovanje, kot je zahteva, da morajo zavarovalci v svoje pogodbene informacije vključiti kontaktne podatke informacijskega centra v ustrezni državi članici;
17. poleg tega poziva države članice, naj v okviru predpogodbenih informacij od zavarovateljev zahtevajo, da potrošnikom zagotovijo celovite informacije o načinu delovanja sistema pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov, možnosti njegove uporabe in prednostih, ki jih ima ob njegovi uporabi zavarovana stranka;
18. poziva Komisijo, naj nadaljuje s spremljanjem delovanja sistema ter usklajuje in pomaga, kadar je potrebno ali kadar prosijo za podporo nacionalni organi;
19. poleg tega meni, da bi potrošniki zaradi obveznega kritja pravnih stroškov v zvezi z zavarovanjem avtomobilske odgovornosti jasno odklanjali izvensodne poravnave, da bi bilo število sodnih obravnav večje, da bi bile zato delovne obremenitve sodstva neupravičeno večje in da bi obstajalo tveganje za destabilizacijo delovanja trga obstoječih in razvijajočih se prostovoljnih zavarovanj stroškov postopka;
20. zato meni, da bi negativni učinki vzpostavljanja sistema obveznega kritja pravnih stroškov pri zavarovanju avtomobilske odgovornosti presegle morebitne prednosti;
21. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami sprejme vse potrebne ukrepe za večjo ozaveščenost v zvezi z zavarovanjem pravne varnosti zlasti v novih državah članicah in si prizadeva predvsem za obveščanje potrošnikov o prednostih ponudbe in takšnega zavarovanja;

22. v zvezi s tem preučuje vlogo nacionalnih regulativnih organov, ki je ključna za izvajanje najboljših praks drugih držav članic;
23. zato poziva Komisijo, naj okrepi varstvo potrošnikov predvsem s pozivom vsem državam članicam, naj spodbudijo svoje nacionalne regulativne organe in nacionalne zavarovalnice k prizadevanjem za večjo ozaveščenost o razpoložljivosti prostovoljnih zavarovanj stroškov postopka;
24. meni, da lahko predpogodbene informacije o zavarovanju avtomobilske odgovornosti vsebujejo informacije o možnosti kritja stroškov postopka;
25. poziva države članice, naj od nacionalnih regulativnih organov in posrednikov zahtevajo, da svoje stranke obveščajo o možnih tveganjih in dodatnih prostovoljnih zavarovanjih, ki bi jih lahko potrošnik izkoristil, kot so na primer zavarovanje stroškov postopka, stroški asistenc in zavarovanje proti kraji;
26. poziva države članice, ki nimajo vzpostavljenih alternativnih sistemov za reševanje sporov v zvezi s poravnami zahtevkov, naj uvedejo take sisteme, ki temeljijo na najboljši praksi drugih držav članic;
27. zahteva, naj Komisija ne prenašajo sodi o izidih naročenih študij o različnih odškodninah za telesne poškodbe na podlagi sprejete uredbe Rim II¹, študij, ki bi lahko predlagale rešitve z zavarovalnicami in torej spremembo četrte direktive o zavarovanju avtomobilske odgovornosti;
28. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

¹ Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti ("Rim II") (UL L 199, 31. 7. 2007, str. 40).

OBRAZLOŽITEV

V EU je število čezmejnih potovanj z avtomobilom v zvezi s prostim pretokom ljudi vedno večje. To krepi potrebo po jasni, natančni in delujoči zakonodaji v zvezi z avtomobilskim zavarovanjem na ravni EU. Varstvo oškodovancev v nesrečah je že dolgo prednostna naloga, ki zahteva reševanje večjega števila težav.

Poročilo Komisije iz junija 2007 (KOM 2007(0207)) o nekaterih vprašanjih glede avtomobilske odgovornosti obravnava več pomembnih vprašanj, in sicer o izvajanju četrte direktive o zavarovanju avtomobilske odgovornosti glede nacionalnih določb o sankcijah in njihove učinkovitosti, o učinkovitosti mehanizmov pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov ter o sedANJI razpoložljivosti prostovoljnega zavarovanja stroškov postopka, ki ga lahko dodatno sklenejo morebitni oškodovanci v prometnih nesrečah.

Poročilo Komisije se ukvarja predvsem s posebno določbo četrte direktive o zavarovanju avtomobilske odgovornosti. Ta določba ureja postopek utemeljene ponudbe. Na podlagi četrte direktive o zavarovanju avtomobilske odgovornosti imajo oškodovanci v avtomobilskih nesrečah v tujini (ali čezmejno) pravico do uveljavitve odškodnine prek zavarovateljevega pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov, ki je določen v državi, kjer ima oškodovanec stalno prebivališče. Oškodovanec mora v treh mesecih od zavarovatelja prejeti odgovor, pri čemer so v nasprotnem primeru predvidene sankcije. Drugi del poročila Komisije obravnava vprašanje o stroških postopka, ki jih krije oškodovanec, ter vprašanje, ali mora te stroške kriti zavarovatelj strani, ki je odškodninsko odgovorna.

Komisija še vedno preučuje nacionalne določbe o sankcijah držav članic in učinkovitost izvajanja tržnih mehanizmov. Če se utemeljena ponudba/odgovor ne pošlje v treh mesecih, so predvidene sankcije. Komisija je državam članicam poslala vprašalnike, pri čemer strokovnjaki Komisije še vedno zbirajo rezultate in posodablajo tabelo vseh sankcij.

Posvetovanja z nacionalnimi organi, vključno s strokovnjaki iz novih držav članic, so potrdila, da so sedanje določbe o sankcijah ustrezne in da je njihovo izvajanje učinkovito v celotni EU. V tem poročilu je predlagano, da mora Evropska komisija nadaljevati s spremljanjem stanja, koordinacijo in zagotavljanjem pomoči, kadar je potrebna ali kadar prosijo za podporo nacionalni organi zlasti ob upoštevanju večjega števila Evropejcev, ki potujejo v druge države članice, ter razširitvi območja EU in schengenskega območja.

Poleg tega je v tem poročilu predlagano, da se državam članicam dopustita presoja o določitvi sankcij in izbira primernih sankcij, ki so v skladu z načelom subsidiarnosti, in skladno s tem odločitev, da ni potrebno uskladiti nacionalnih določb o sankcijah. V državah članicah so se dejansko vzpostavili različni sistemi, pri čemer so nacionalni regulativni organi na svojih trgih primernejši za zagotavljanje največje možne stopnje varstva potrošnikov.

Sistem pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov poznajo v vseh državah članicah. V skladu s členom 5 četrte direktive o zavarovanju avtomobilske odgovornosti so vse države članice ustanovile informacijske centre. Informacijski center mora vse oškodovance v čezmejnih prometnih nesrečah (voznike, potnike in pešce) obvestiti, kako lahko zoper stranko iz tujine uveljavijo odškodninski zahtevek. Po potrebi bodo ti na podlagi tuje registrske tablice poiskali zavarovatelja stranke iz tujine in ustreznega pooblaščenca za

obravnavo odškodninskih zahtevkov. Splošno so vsi informacijski centri dosegljivi po telefonu ali elektronski pošti, vendar ima veliko informacijskih centrov tudi svoje spletne strani, na katerih lahko stranka dobi ustrezne informacije. Pomembne informacije stalno posodablajo. Če zavarovanec v primeru čezmejne nesreče pokliče v svojo zavarovalnico, mu ta pogosto pomaga tako, da posreduje kontaktne podatke ustreznega informacijskega centra.

Zaupanje potrošnikov bi se okrepilo, če bi države članice poiskale primerne ukrepe in potrošnikom zagotovile kontaktne podatke nacionalnih informacijskih centrov, kadar potrebujejo dodatne informacije. Poleg tega je treba v okviru predpogodbenih informacij potrošnikom zagotoviti celovite informacije o načinu delovanja sistema pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov, možnosti njegove uporabe in prednostih, ki jih ima ob njegovi uporabi zavarovana stranka.

Zavarovanje stroškov postopka je možno v večini držav članic (razen na Malti in Cipru). V skladu s statističnimi podatki je več kot 90 % vseh primerov urejenih z izvensodnimi poravnami, stroški postopka pa so v veliko držav članic povrnjeni. V novih državah članicah nastajajo novi trgi, ki se stalno širijo. Vendar je na številnih trgih zavarovanje stroškov postopka relativno novo, zato ga je treba spodbujati. Ozaveščenost javnosti v novih državah članicah o zavarovanju stroškov postopka je majhna, zato jo je treba izboljšati.

Glavno vprašanje v zvezi s tem je, ali naj se uvede obvezno zavarovanje stroškov postopka v celotni EU oziroma ali naj se ohrani prostovoljno zavarovanje stroškov postopka kot učinkovito in zanesljivo rešitev. Prva možnost ima prednosti predvsem za potrošnike v novih državah članicah. S to možnostjo bi se moralo okrepiti zaupanje potrošnikov zlasti v zvezi z iskanjem pravnih sredstev, pri čemer je treba upoštevati, da je veliko potrošnikov novih držav članic pozornih na visoke pravne stroške. Vendar bi bila zaradi tega sodišča še bolj obremenjena, primeri pa bi bili bolj zapleteni, pri čemer bi bilo zato verjetno tudi več zamud v zvezi z reševanjem sporov ter večji delež neupravičenih odškodninskih zahtevkov, višje premije zlasti v državah, kjer ponujajo zavarovatelji cenejše kritje, ki še ne vključuje zavarovanja stroškov postopka. Najpomembnejše je, da bi zato potrošniki odklanjali izvensodne poravnave zahtevkov. Poleg tega bi se delovanje trga za zavarovanje stroškov postopka destabiliziralo. To pomeni, da bi negativni učinki uvajanja sistema obveznega zavarovanja stroškov postopka presegli morebitne prednosti.

Zlasti v novih državah članicah je treba sprejeti nadaljnje ukrepe za ozaveščenost v zvezi z zavarovanjem pravne varnosti. Potrošniki morajo biti obveščeni o prednostih ponudbe in takšnega zavarovanja. Nacionalni regulativni organi imajo bistveno vlogo pri izvajanju najboljših praks iz drugih držav članic.

Za ustrezen razvoj nacionalnih trgov so pomembne javne kampanje nacionalnih organov, zasebnega zavarovalnega sektorja in potrošniških organizacij. Posredniki bi morali potrošnike obvezno obveščati o morebitnih tveganjih in potrebi po zavarovanju stroškov postopka. Poleg tega je treba spodbujati države članice, ki nimajo vzpostavljenih alternativnih sistemov za reševanje sporov v zvezi s poravnami zahtevkov, da vzpostavijo take sisteme, ki temeljijo na najboljših praksah iz drugih držav članic.

29.5.2008

MNENJE ODBORA ZA PRAVNE ZADEVE

za Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

o določenih vprašanjih glede zavarovanja avtomobilske odgovornosti
(2007/2258(INI))

Pripravljaivec mnenja: Giuseppe Gargani

POBUDE

Odbor za pravne zadeve poziva Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker so čezmejna potovanja z avtomobilom v porastu zaradi prostega pretoka ljudi v Evropi in ker se zaradi tega še bolj potrebujejo jasna in uporabna pravila za zaščito žrtev prometnih nesreč,
- B. ker trenutno države članice sprejemajo različne sisteme v zvezi z vprašanji glede zavarovanja avtomobilske odgovornosti in se zato zahteva analiza Komisije, v kateri bi sodelovali nacionalni organi,
- C. ker so posvetovanja z nacionalnimi organi, med katerimi so tudi organi novih držav članic, potrdila ustreznost obstoječih sankcij (kjer so bile sprejete) in njihovo učinkovito izvajanje v celotni Evropski uniji,
- D. ker je Evropska komisija, da bi ocenila, v kolikšni meri državljani poznajo postopek pooblaščenec za obravnavo odškodninskih zahtevkov, vključila le države članice in zavarovalniški sektor, ni pa uspela na ustrezen način vključiti tudi državljanov in združenj potrošnikov, ki so najbolj zainteresirani za pravilno delovanje sistema;
 1. poziva države članice, naj zagotovijo učinkovitost predvidenih sankcij, ki se izvršijo v primeru neupoštevanja trimesečnega roka za predložitev utemeljenega odgovora na odškodninski zahtevek ali utemeljene ponudbe za odškodnino;
 2. meni, da je treba pred izrekom sankcij pozorno preučiti vzroke zaradi katerih zavarovalnice ne upoštevajo pravil, zlasti ob upoštevanju dejavnikov, ki niso odvisni od zavarovalnic samih; upa, da bo Komisija še naprej spremljala nacionalne trge in nudila

svojo pomoč tistim nacionalnim organom, ki jo potrebujejo;

3. poziva države članice, naj predložijo ustrezne podatke glede sistema pooblaščenec za obravnavo odškodninskih zahtevkov, skupaj s seznamom pooblaščenec v vseh državah članicah, in pri tem od zavarovalnic ne zahteva le, da v predpogodbenih informacijah natančno določijo načine delovanja sistema in koristi, ki iz njega izhajajo, ampak predvsem, da spodbujajo stike z informacijskimi centri, ki so bili vzpostavljeni v različnih državah članicah;
4. zahteva, naj Komisija ne sodi prenačljeno o izidih naročenih študij o različnih odškodninah za telesne poškodbe na podlagi sprejete uredbe Rim II¹, študij, ki bi lahko predlagale zavarovalno rešitev in s tem spremembo četrte direktive o zavarovanju avtomobilske odgovornosti²;
5. poziva Evropsko komisijo, naj ugotovi, kateri so lahko drugi mehanizmi za urejanje sporov v zvezi s poravnavo odškodninskih zahtevkov (na primer neposredno plačilo) ter naj vzpostavi te mehanizme na podlagi najboljših praks drugih držav članic;
6. meni, da je pomembno ohraniti zavarovanje stroškov postopka na prostovoljni osnovi, da se tako upoštevajo posebnosti različnih nacionalnih trgov; želi, da bi države članice in Evropska komisija podpirale poznavanje takšnega načina zavarovanja prek primernih obveščevalnih kampanj, in da bi spodbudile svobodno opravljanje storitev te vrste, da se tako spodbudi kroženje modelov, ki izhajajo iz najboljših praks drugih držav članic.

¹ Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL L 199, 31. 7. 2007, str. 40).

² Direktiva 2000/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju avtomobilske odgovornosti (UL L 181, 20. julij 2000, str. 65).

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	29.5.2008
Izid končnega glasovanja	+: 20 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Carlo Casini, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Piia-Noora Kauppi, Katalin Lévai, Antonio Masip Hidalgo, Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Sharon Bowles, Luis de Grandes Pascual, Sajjad Karim, Georgios Papastamkos, Jacques Toubon

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	3.6.2008
Izid končnega glasovanja	+: 20 -: 0 0: 12
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Charlotte Cederschiöld, Gabriela Crețu, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Martí Grau i Segú, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Edit Herczog, Iliana Malinova Iotova, Graf Alexander Lambsdorff, Lasse Lehtinen, Toine Manders, Arlene McCarthy, Nickolay Mladenov, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Salvador Domingo Sanz Palacio, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Marianne Thyssen, Barbara Weiler
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Emmanouil Angelakas, Giovanna Corda, Jan Cremers, Joel Hasse Ferreira, Filip Kaczmarek, Manuel Medina Ortega
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Dragoș Florin David, Jean-Paul Gauzès, Sirpa Pietikäinen